

Jannimes sel ei pole mitte üks spāniis seest-piddised többed, waid ka wäljaspiddi juhtub remmale mouni wigga: Hawad — Muh-hud — kui sa Luub murrad — ning muud nisuugused. Tarwis on siis et sa ka neist moistad ennast aidata:

Hawad. Sinna olled ennast leikanud, pistnud, ehet raiunud kirwega. — Kui haaw on sūggaw, siis peab keige-esteks werd kūni-pandama. Gest ep olle wigga et werri on rohkeste jooksnud, siis haaw ei paisteta mitte wāgga ülles, ning ei sa ka punnaseks. Monnel on kūl se Wiis et temma pöllenuud linnast, riet harva sisse toppib. — Se pan-neb kūl Werd kūni, aga se must Tolm teeb Haaw nenda roppuks et temma ei tahha terweks sada. Ennemiune wotta wanna kuslunud linnane Nie, temma seäst Marmad wälja, need sammad Marmad wereta elledaste

käede

käede wahhel koffo, ja piista need tassasite Hawa sisse et ta täis saab. Agga hoia, et sa need mitte wauta wāggise Hawa sisse, muid se wallutab ja paistetab. Niuid te ka Paela, Hawa kūni-sidduda: Leika felle tarwis üks tūg gew linnane — rie, kolme, ehet nelja-sõrme lai, kahhe ehet nelja kūura pitk. Siis panne eßsite üks neljakordne Linn-nase-rie-tük Hawa peale, felle ülle sibdu niuid Hawa kūni ellaste, agga mitte kanges-te, muid Sul tulleb suur wallo. Kui Pael nattukest agga sedda lihha mis Hawa lümb-er on, alla wautab, siis on kūl. Se kes hawa-tud on, wob keigeparremine õisse tunda kui se õige on: — Kui Haaw jáab remmale tuimaks, ning ümberringi wāgga punnaseks, siis on ta liaste kinni se-utud ja siis lasse se pael jälle piisut járrele. Kui pael mahha libbi, seb, nenda kui monnikord sare-marja peál, siis panne allapiddi linnast riet ehet nartsud ümber,